

24.6.2024

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Pamatnostādnes par Reglamenta 155. panta piemērošanu

- ņemot vērā Reglamenta 155. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 263., 265., 267. un 277. pantu,
- ņemot vērā Tiesas statūtu 23., 24., 40. un 62.a pantu,

Juridiskā komiteja 2015. gada 24. februārī apstiprināja šādas pamatnostādnes.

Procedūra

1. Reizi 6 mēnešu periodā Juridiskā komiteja ieceļ pastāvīgu referentu, kas izšķir strīdus.
2. Ģenerālsekretariāts pastāvīgo referentu regulāri informē par visiem jautājumiem, kas ir saistīti ar strīdiem. Lietas var ierosināt Juridiskais dienests vai cita komiteja, taču arī Ģenerālsekretariāts pēc savas iniciatīvas var pieņemt lēmumu par jautājuma nodošanu izskatīšanai pastāvīgajam referentam. Ja lietas ierosina cita komiteja, minētās komitejas lūgumam Juridiskajai komitejai sniegt ieteikumu pievieno attiecīgo Juridiskā dienesta atzinumu, uz kura pamata minētā cita komiteja ir nolēmusi iesniegt minēto lūgumu.
3. Pastāvīgais referents pieņem lēmumus, pamatojoties uz Ģenerālsekretariāta un/vai Juridiskā dienesta sagatavotu dienesta vēstuli.
4. Par visiem jautājumiem, kas ir saistīti ar strīdiem, Juridiskā komiteja balso slēgtā sanāksmē, ņemot vērā minētā referenta ieteikumu. Ikviens Juridiskās komitejas

¹ Redakcijā, kas satur Juridiskās komitejas 2021. gada 26. maijā izdarītos grozījumus.

loceklis pirms balsojuma var lūgt Juridiskajam dienestam mutisku skaidrojumu par konkrēto lietu.

5. Gadījumos, kad Tiesas vai Līgumos noteiktā termiņa dēļ augstāk minēto procedūru nav iespējams ievērot, lēmumu var pieņemt, izmantojot rakstisku procedūru. Pēc tam izskatāmais jautājums nākamajā Juridiskās komitejas sanāksmē būtu jāiesniedz ratificēšanai vai citā nolūkā.
6. Steidzamos gadījumos, kad Parlamenta priekšsēdētājs pieņem lēmumu viens pats, viņš var apspriesties ar Juridiskās komitejas priekšsēdētāju vai pastāvīgo referentu atkarībā no tā, kurš attiecīgajā brīdī ir pieejams.
7. Sagatavojot ieteikumus un pieņemot lēmumus, pastāvīgais referents un Juridiskā komiteja ņem vērā šādas pamatnostādnes.

Prasības celšana par tiesību aktu atcelšanu

8. Parlamentam ir tiesības prasīt citu Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru pieņemto tādu tiesību aktu atcelšanu, ar kuriem ir paredzēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, pamatojoties uz kompetences trūkumu, procedūras pamatprasību pārkāpšanu, Līgumu vai jebkuru ar to piemērošanu saistītu tiesību normu pārkāpšanu vai pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.
9. Cita starpā Parlamentam ir jāceļ prasība gadījumos, kad Padome pretēji tam, kā tas ir noteikts attiecīgajā juridiskajā pamatā, ir pieņēmusi tiesību aktu, neievērojot koplēmuma procedūru vai neprasot Parlamenta piekrišanu. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad Padome nav ievērojusi procedūras pamatprasību par Parlamenta iesaistīšanu, piemēram, nav apspriedusies vai atkārtoti apspriedusies, vai nav pienācīgi regulāri informējusi Parlamentu.
10. Tāpat Parlamentam ir jāceļ šāda prasība pret Komisijas lēmumiem, kuri neatbilst attiecīgajam likumdošanas pilnvaru vai īstenošanas aktu pieņemšanas pilnvaru deleģējumam.

Prasības celšana par bezdarbību

11. Parlamentam ir jāceļ prasība par bezdarbību gadījumos, kad nepārprotami ir pārkāptas saistības, kas ir noteiktas Parlamenta pieņemtajos vai līdzpieņemtajos tiesību aktos.

Iestāšanās tiešo prasību lietās, kurās Parlaments nav neviena no pusēm

12. Ja tiesā tiek apstrīdēta Parlamenta pieņemta vai līdzpieņemta tiesību akta spēkā esamība, Parlamentam ir jāiestājas lietā, lai aizstāvētu tiesību akta spēkā esamību.
13. Ja Parlamenta pieņemtā vai līdzpieņemtā tiesību akta spēkā esamība apstrīdēta netiek, Parlamentam lietā jāiestājas nav, ja vien tajā netiek skatīti principiāli svarīgi juridiski jautājumi, kas ir būtiski arī no Parlamenta viedokļa.
14. Taču, ja tiesību akts ir pieņemts ar Parlamenta piekrišanu, Juridiskā komiteja, izskatot katru gadījumu atsevišķi, var pieņemt lēmumu, ka iestāšanās lietā, lai aizstāvētu minētā tiesību akta spēkā esamību, ir pamatota.

15. Parlamentam ir jāiestājas lietā, kurā tiek skatīts prasības pieteikums par bezdarbību gadījumos, kad klaji ir pārkāptas saistības, kas ir noteiktas Parlamenta pieņemtajos vai līdzpieņemtajos tiesību aktos.

Apsvērumu iesniegšana prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā

16. Ja tiek apstrīdēta Parlamenta pieņemta vai līdzpieņemta tiesību akta spēkā esamība – neatkarīgi no tā, vai šis jautājums tiek skatīts kā atsevišķa aspekts vai kopā ar jautājumu par tiesību akta interpretāciju, – Parlamentam ir jāiesniedz apsvērumi, ar kuriem tiktu aizstāvēta minētā tiesību akta spēkā esamība.
17. Ja tiek apstrīdēta tikai kādas normas interpretācija, Parlamentam apsvērumi jāiesniedz nav.

Prasības celšana, kas ir saistīta ar atbalstu Eiropas Parlamenta deputātiem vai darbiniekiem

18. Parlamentam nav nedz jāiestājas lietā, nedz jāiesniedz apsvērumi, lai aizstāvētu atsevišķus Eiropas Parlamenta deputātu vai darbinieku intereses, ja vien lieta nav nepārprotami saistīta ar iestādi.

Prasības celšana privātpersonu interesēs

19. Neskarot 13. punktu, Parlamentam nav jāceļ prasība, aizstāvot privātpersonu intereses.

Apsvērumu iesniegšana citos procesos

20. Ja Tiesa saskaņā ar tās statūtu 24. pantu Parlamentam ir rakstiski pieprasījusi sniegt informāciju un saskaņā ar tās statūtu 62.a pantu ir paziņojusi Parlamentam par pārskatīšanas procesu, vai saskaņā ar tās Reglamenta 196. panta 3. punktu ir lūgusi iesniegt apsvērumus, pamatojoties uz lūgumu sniegt atzinumu atbilstoši LESD 218. panta 11. punktam, Parlamentam ir jāreaģē, ja attiecīgā procesa iznākums var ietekmēt tā intereses un ja tam ir skaidra institucionāla nostāja, kuru tas var formulēt.

Šīs pamatnostādnes aizstāj visas iepriekšējās pamatnostādnes un paziņojumus, kas attiecas uz Reglamenta 155. panta piemērošanu.